

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr. 1(97)

2018. gada 28.janvāris - 18.februāris

GANĀ SLEJA

Draudzes mācītājs Reinis Bikše

„Vai nezināt, ka skrējēji stadionā gan visi skrien, bet tikai viens dabū goda algu. Skrieniet tā, ka jūs to dabūjat. Kas piedalās sacīkstēs, tas ir atturīgs visā, viņi tātēc, lai dabūtu iznīcīgu vainagu, bet mēs neiznīcīgu. Tātad es skrienu ne kā uz ko nezināmu, es cīnos ne kā gaisu sizdams. Bet es norūdu un kalpinu savu miesu, lai, citiem sludinādams, pats nekļūstu atmetams.” /1.Kor. 9:24-27/

Šajās dienās mūsu ģimenē piedzīvojām, ko nozīmē vairākiem vienlaicīgi slimot. Tādos brīžos apjaušam, cik nozīmīga ir laba veselība. Kad jūtamies labi, tad ikdienas darbi rit viegli, un tie ir ātri izdarāmi. Kad esam apslimuši, tad pat vienkāršākās ikdienas lietas kļūst sarežģītas un grūtas. Apustulis Pāvils aicina mums būt kā sportistiem ticības dzīvē, tādiem, kuri pilnībā ir nodevušies ticības dzīvei. „Kas piedalās sacīkstēs, tas ir atturīgs visā,”. Skriet tā, lai mēs dabūtu godalgu. Kāds liels izaicinājums mums ir dots. Sportā godalgas iegūt var tikai ar lielu darbu un nodošanos. Dažkārt rezultāti ir tik līdzīgi, ka pirmo vietu no otrās atšķir tikai pāris milisekundes.

Esot slimībā, varam domāt par sportistiem, kuri izšķirošā brīdī saslimst. Cik tā ir liela vilšanās! Viss, kam esi gatavojies un trenējies, vienā brīdī var pagaist. Dažkārt arī mūsu ticības dzīvē mēs piedzīvojam, ka mūsu pašu spēki ir izsīkuši vai, kad izšķirošajā brīdī esam paklupuši, kritīši grēkā. Vai mūsu ticības dzīve tad izrādās nevērtīga?

Pirmkārt, sadzirdēsim, ko Dievs saka par mūsu glābšanu. Pāvils raksta: „Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana. Ne ar darbiem, lai neviens nelielītos.” /Ef.2:8-9/. Glābšana caur mūsu Kungu Jēzu Kristu ir dāvana, ne mūsu darbs. Un tad, kad mūsu skrējienā mēs kļūpam un kritam, tur Kristus ir līdzās mums, lai mūs celtu un uzturētu ticības skrējienā. „tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai.” /Fil.1:16/.

Otrkārt, Dieva vārds aicina šajā skrējienā būt atturīgiem, lai iegūtu neiznīcīgo vainagu. Pāvils kā piemēru min sportistus, kuri atturas no daudz lietām, lai iegūtu laicīgu balvu. Kā ir ar manu ticību, vai tur pieļauju kādas atkāpes? Pāvils raksta: „Jeb vai jūs nezināt, ka netaisni neieņemtos Dieva valstību? Nepievilieties!” /1.Kor. 6:9/. Mēs varam nākt Jēzus priekšā vienkāršā lūgšanā: Kungs Jēzu izmeklē manu sirdi „un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu!” /Ps.:139:24/ „Dziedini mani, ak, Kungs, tad es būšu izdziedināts; palīdzi man, tad ir palīdzēts!” /Jer.17:14/. Tur skan Dieva apsolījums, ka svētīgs ir tas, kam pārkāpumi piedoti un grēki aplāti. Pāvils raksta draudzei, ka Jēzū Kristū „jūs esat nomazgāti, jūs esat svēti kļuvuši, jūs esat taisnoti Kunga Jēzus Kristus Vārdā un mūsu Dieva Garā. /1Kor. 6:11/

Paliksim ticībā uz Jēzu Kristu, tad mēs kopā ar Pāvilu varam teikt: „es dzenos pretim mērķim, goda balvai - Dieva debesu aicinājumam Kristū Jēzū.” /Filp.3:14/

PAR CIENĪGU SVĒTUMA SAŅĒMŠANU

Astrīda Briede

Kā mēs sevi apzināties Dieva priekšā?

Mūsu dzīvē dažreiz notiek īsāki vai garāki dzīves sarežģījumi un grūtības, kāpēc sākam meklēt Dievu. Tie parasti ir kādi iegansti, kurus Dievs lieto kā mirkļus, kad mēs paši sākam uz Viņu lūkoties. Ja tā mums nav bijusi kāda sistemātiska dievbijīga audzināšana, tad tieši šādi mirkļi ir tie, kas cilvēkam liek domāt un vērsties pie Dieva, pievērst savu skatu debesīm.

„Redzi, vainas apziņā es esmu dzemdīnāts, un grēkos māte mani ir ieņēmusi.” /Ps 51:7/. Šī Rakstu vieta to ļoti labi ieskicē, ka cilvēks piedzimst ar to mantojumu, kuru viņam atstājuši Ādams un Ieva. Cilvēks piedzimst ar nāvīgi sirgstošu dvēseli un tādā pašā veidā sirgstošu miesu. Pat, ja cilvēkam nav aktuālas, akūtas slimības, miesa sevī nes šo mirstības slimību.

Mēs bieži skatāmies uz lietām pasaulē no grēkā krituša cilvēka redzes leņķa. Nāve mums apkārt ir tik ierasta lieta. Nevienš šeit nav palicis, visi cilvēki kaut kad mirst, un mums tas liekas tik dabīgi. Ja mēs skatāmies no Ēdenes dārza skatu punkta, tad mēs redzam, ka tas nemaz nav normāls stāvoklis. Tas nav tā, kā to Dievs sākumā bija iekārtojis. Cienība Dieva priekšā, no vienas puses, nozīmē ticības gaitā sevi ieraudzīt, ka esmu sirgstošs ar fiziskas nāves tuvošanos un esmu sirgstošs ar mūžīgās dzīvības zaudēšanas briesmām un šausmām, un no otras puses - apzināties sevi kā piederīgu Debesīm un Dieva atpirktu.

„Netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunodamies savā garā, lai pareizi saprastu, kas ir Dieva griba: to, kas ir labs, tīkams un pilnīgs.”/Rom.12:2/. Šīs pārmaiņas ir iespējamās tad, ja cilvēkam ir pieaugoša šī sapratne, kas viņš pēc būtības ir Dieva priekšā. Kāpēc ir rakstīts: „mani grēki ir vienmēr manu acu priekšā”? /Ps 51:5/ Nevis tādēļ, ka Dievs tos nebūtu piedēvis, vai mums būtu jādzīvo tādā nemiņīgā savu grēku aplūkošanā, bet tāpēc, ka tādā veidā es esmu daudz modrāks pateicībai Dievam un redzu sevi tajā stāvoklī, kurā man dabiski veidojas auglīga sirds augsne, kurā var iedēstīt lūgšanu: “Kungs, Jēzu Kristu, Dieva Dēls, esi man žēlīgs”.

Kad cilvēks ir bez šī globālā sava stāvokļa apzināšanās, un Dievs viņam ir avārijas dienesta līmenī, tātad vajadzīgs tikai fragmentāri, tad viņš norobežojas no Dieva žēlastības un bagātības, ko Dievs ir vēlējies piešķirt. Kad mēs paši sevi kādās lietās cenšamies attaisnot un esam sev advokāti, tad Dievs priekš mums kļūst par tiesnesi. Kas pats paaugstinās, to Viņš pazemina, atklājot patiesību. Bet viss kļūst citādi, ja cilvēks kļūst par tiesnesi sev, jo tad Dievs kļūst par advokātu, aizstāvi un attaisnotāju.

Tātad, runājot par cienīgumu, svarīgi savā ticības dzīvē apzināties, ka esmu grēkos ieņemts, no paša sākuma esmu novērsts no Dieva un dabiski tendēts uz grēku. Kā tēvs Pio ir sacījis, ka mēs visi bez izņēmuma izdarītu pēdējos visšausmīgākos, netīrākos grēkus, ja Dievs no mums atņemtu savu žēlastību. Tas nav tāpēc, ka mēs uz tiem nebūtu spējīgi savas audzināšanas dēļ, bet tādēļ, ka Dievs uztur pie mums Savu žēlastību.

Mēs varam pateikties Visspēcīgajam Dievam par Viņa apžēlošanu, ka ir mūs darījis par Savas mīlestības mantiniekiem, par Savu svētību dalībniekiem.

PĀRDOMU STŪRĪTIS

ZVANS DRAUGAM

Reiz kāda sieviete piezvanīja savai saslimušajai draudzenei, lai uzzinātu, kā viņai klājas. Draudzenes balss gan telefonā skanēja mazliet svešādi – tas no aizsmakuma, padomāja zvanītāja un uzsāka sarunu – „Nu, kā klājas, draudzenīt?”

„Vienkārši briesmīgi”, –skanēja atbilde. „Galva plīst pušu, visi kauli sāp, it kā mani būtu kāds piekāvis.. spēka nav nemaz, pusdienas pagatavot nevaru, bērni arī vēl mazi, nesaprot, ka mamma slima.. neklausu, taisa tikai jandāliņu, ārā arī nav kas viņus izved. Māja pilnīgs kara lauks, neviena lieta vairs neatrodas savā vietā, putekļi mutē lien... nav man spēka tikt ar to visu galā.”

„Nabadzīte, liecies gultā un sasedzies labi silti,” – teica uztrauktā draudzene. „Es tūliņ būšu klāt! Pa ceļam ieiešu veikalā, pusdienas jums pagatavošu, māju iztīrīšu un bērnus arī ārā izvedīšu, Tu varēsi atpūsties un izgulēties.. viņi vispār var pārnakšņot pie manis, tad varēsi kārtīgi atpūsties..”

„Cik labi,”... nočukstēja slimniece.. „tad es gaidu..”

„Jā, bet pagaidi, kur tad Jānis palicis – vai viņš ir kur aizbraucis?” - pēkšņi galvā pazibējušo domu par slimnieces vīru skaļi izteica draudzene?

lestājās ilga pauze, un tad atskanēja stomīga atbilde.. „Jānis.. piedod, kas tas tāds?”

Ai... pēkšņi sievietes galvā atausa skaidrība.. “piedodiet, es laikam būšu sajaukusī numurus.. “

“Jā, laikam gan.. “pēc pailga klusuma brīža atskanēja atbilde.. “bet.. Tu taču vienalga atnāksi, vai ne?”

Piekrīti, tas taču būtu TIK BRĪNĪŠĶĪGI – ļauties, lai kāds atnāk un tiek galā ar taviem nepadarītajiem un nebeidzamajiem darbiem.. Atsaukt sevī to bērņības sajūtu, kad neesi aizgājis uz skolu, jo klepus piemeties, bet mamma virtuvē cep pankūkas, nekur nav jāsteidzas, māja ir sakārtota un tīras drēbes pie gultas noliktas.. un nekas, it nekas nespēj aptumšot tavu dzīvesprieku un pašaušanos, ka viss ir kārtībā, ka mamma zin.. ka viņa izdarīs.. samīļos un sapurinās, ja vajadzēs.

Bet ir kāds, kurš mums ik dienas piedāvā savu palīdzību. Piedāvā atnākt un iztīrīt manu pieputējušo dvēseles mājokli – izmest visus sīkos aizvainojumus, vainas sajūtu par paša nodarītajām pārestībām, izmisumu par nokavētajām iespējām – kas nu kuram paslēpies aiz putekļu kārtas. Kristus mums piedāvā atnākt un uzklaut mūsu katra bēdu un iztīrīt mūsu katra mājokli. Patiesībā viņš jau ir atnācis.

Tagad tava kārta - pastāsti viņam, kas noticis.

Nodibinājuma „Luterāņu stunda” sagatavots materiāls

Cesvaines draudzes kalendārs

Datums	Dievkalpojumi un notikumi		Papildinformācija
Svētdiena 28.janvāris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Trešā svētdiena pirms Gavēņa laika <i>Svētdienas skola</i>
Ceturtdiena 1.februāris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 4.februāris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Otrā svētdiena pirms Gavēņa laika <i>Svētdienas skola</i>
Ceturtdiena 8.februāris	18 ⁰⁰	Padomes sēde	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 11.februāris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Pirmā svētdiena pirms Gavēņa laika <i>Svētdienas skola</i>
Trešdiena 14.februāris	17 ⁰⁰	Dievkalpojums	Pelnu diena
Ceturtdiena 15.februāris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 18.februāris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS <i>Pēc dievkalpojuma sadraudzība</i>	Pirmā Gavēņa laika svētdiena <i>Svētdienas skola</i>

DZEJA

Pār debesīm kūleņo putni,
Pār debesīm laužas laiks un
Pār debesīm nošķind sirdspuksti.
Spārnu švīkoņa, pulksteņu tikšķi
Sapinuši sirdsapziņu mudžeklī.
Atbrīvot debesis, lai putni var lidot,
Atbrīvot debesis, lai laiks neiestrēgst,
Un cilvēki nekavē iedomu pieturās.
Atbrīvot sirdspukstus sirdsapziņā...
Jāpaspēj vēl.
Tā čukst ikdienas skrējienā
Nepaguris kāds.
/R. Paegle/

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir ceturtdienās no plkst. 18⁰⁰ -19⁰⁰.

Mācītājs Reinis Bikše, tel.26899309, bikse.reinis@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Draudzes locekļu ikgadējo ziedojumu pret kvīti var samaksāt pie draudzes grāmatvedes Anitas Babānes , tel. 29359392

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871,
Reģ. nr. 90000507727, AS SEB banka, konta Nr. LV 92UNLA0050011543844